

Το παράπονο του Χριστού

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Η μικρή ιστορία αγνώστου Γέροντος γραμμένη με ρίμα, καταδεικνύει με τρόπο αποκαλυπτικό την ανακολουθία λόγων και έργων του χριστιανού που νομίζει ότι πιστεύει, στο βάθος, όμως, πόρρω απέχει από την πραγματική πίστη και εμπιστοσύνη προς στο πρόσωπο του Κυρίου.

Κάποτε ένας άνθρωπος θα λέγαμε πιστός,
Στάθηκε μπρος το εικόνισμα λιγάκι σκεπτικός
Και το παράπονο είδε στα μάτια του Χριστού
Για την ασυμφωνία στη ζωή του Χριστιανού

Με ονομάζεις δάσκαλο και δε με συμβουλεύεσαι
Με ονομάζεις εύσπλαχνο και δε με εμπιστεύεσαι
Με λέγεις φως και δε με κοιτάς

Με λες οδός και δε με βαδίζεις
Με λες ωραίο που δεν αγαπάς
Με λες ζωή που δεν λαχταράς
Με συνέπεια στη ζωή σου βάλε εμένα στην ψυχή σου
Γίνε γνήσιο παιδί μου και άκου με καλά

Αν τα λόγια βγαίνουν μύθοι και οι πράξεις παραμύθι
Είναι αυτό που σ'απομακρύνει της αγάπης μου η οδύνη

Θα σ'ονομάζω δάσκαλο και θα σε συμβουλεύομαι
Θα σ'όνομαζω εύσπλαχνο και θα σε εμπιστεύομαι
Θα σ'ονομάζω και οδό και σένα θα βαδίζω
Και θα σαι η ζωή που εγώ θα λαχταρώ.